

Константинъ Щъркеловъ — единъ блѣстящъ акварелистъ, съвършенъ техникъ, характеренъ съ рафинирания си реализмъ, създаде школа и има последователи въ акварелната живопись.

Сиракъ-Скитникъ — пейзажистъ, постимпресионистъ, допринесе за едно постилно развитие на новото ни изкуство. Експресивнитѣ му пейзажи иматъ интересни колоритни ефекти. Гротескния примитивенъ стилъ е най-характерното за композициитѣ му.

Никола Таневъ, единъ отъ талантивитѣ ни пейзажисти, съ смѣла импресионистична техника, предаде оригиналната българска архитектура на малкитѣ балкански градчета съ тѣхнитѣ живописни стари улици и запустѣли домове. Христо Каварналиевъ изпъкна като добъръ маринистъ.

Българския художникъ отправи погледа си и къмъ нашитѣ хубави планини. Конст. Щъркеловъ ни показва Пиринъ, Христо Йончевъ и П. Францалийски сж художницитѣ на Рила.

Въ жанровата живопись Владимиръ Димитровъ-Майстора достигна една крайно оригинална композиция, сила и дълбочина на израза, каквито нашето изкуство не познава преди него. Отлично владѣещъ формата, той я упрости, стилизира и я сведе почти до орнаментъ. Въ картинитѣ и портретитѣ му българина и българката заживѣватъ като епични типове.

Хубави ценни работи съ жанрови сюжети дадоха Д. Гюдженовъ и Ник. Кожухаровъ, а отъ най-младитѣ Дечко Узуновъ, В. Стоиловъ, Добри Добревъ, Аргиръ Калъчевъ, Ив. Неновъ, Н. Ганчева, Елисеевъ. Янко Атанасовъ рисува съ тънъкъ вкусъ интериори и малки импресионистични скици.

Въ портретната живопись се издигнаха нѣколко по-млади художници съ силна индивидуалностъ. Единъ отличенъ рисуващъ, известенъ портретистъ, чийто стилиненъ неокласицизмъ нѣма допирни точки съ стремежа ни къмъ родното, къмъ българското и все още не сходя съ нашата домашна естетична мѣрка е прарафаелита Борисъ Георгиевъ. Като значителенъ художникъ и майсторъ на фресковата живопись, въ която техника сж изпълнени последнитѣ му композиции и групови портрети, той се

уформи въ чужбина, въ Италия, където неговото изкуство е добре оценено.

Борисъ Митовъ съ солидната си рисунка и прецизна ловка техника сжщо постигна голѣми успѣхи въ портретната живопись. Никола Ганушевъ е единъ темпераментенъ портретистъ и въ актоветѣ си предаде трепета на женското тѣло. Покойния символистъ Гошка Дачовъ сжщо изучаваше голото женско тѣло.

Между най-младитѣ като талантиви портретисти се проявиха Дечко Узуновъ, Атанасъ Тасевъ, Гатева-Симеонова, Д. Константинова, Илия Петровъ, Василь Стоиловъ, Я. Анастасовъ, Иванъ Неновъ, Люб. Далчевъ. Б. Обрѣшковъ работи въ експресионистичния маниеръ на учителя си Kokoschka.

Следъ Вѣшина военната живопись намѣри най-добритѣ си представители въ лицето на Б. Деневъ, Д. Гюдженовъ, Ник. Кожухаровъ, Сим. Велковъ, Ст. Стаматовъ.

Историческата живопись сжщо е въ началото на сзоео развитие. Следъ литографнитѣ рисунки на Павловичъ, Дим. Гюдженовъ въ редица исторически картини възкресява нашето славно минало.

Народнитѣ пѣсни, приказки и легенди възпроизведоха Д. Гюдженовъ, Ник. Кожухаровъ и Георги Машевъ. Никола Кожухаровъ въ картинитѣ си отъ този жанръ илюстрира приказкитѣ за змея, за слънчовата женитба, за русалкитѣ и самодивитѣ.

Въ скулптурата нови надеждни сили продължаватъ дѣлото на учителитѣ си: К. Шиваровъ работи декоративна скулптура, Киселинчевъ, Дудуловъ, А. Спасовъ, Балсамджиева. М. Марковъ и отъ най-младитѣ Ст. Пейчевъ, Мих. Михайловъ, М. Ивановъ, Мусаковъ и Янко Павловъ постигнаха вече значителни успѣхи.

Декоративното изкуство, задачитѣ на което постепенно се уясняватъ за нашия художникъ, има предъ себе си обширно поле за работа. На художницитѣ ни, които работятъ и ще работятъ въ тази областъ, предстои да проучатъ богатата съкровищница на миналото и да възвѣрнатъ къмъ живота нашето народно творчество. Първитѣ ни декоратори Б. Михайловъ, Ст. Баджовъ и Хар. Тачевъ популяризираха старобългарската орнаментика. Никола Райновъ съ стилизира-